

BUHUNDBLADET

Tidskrift för Norsk Buhund Ringen

NR 4 2022 Argång 43

BUHUNDBLADET

NR 4 December 2022

ÅRGÅNG 43

Medlemstidning för
Norsk Buhund Ringen
Red: *Hans Göthlin*
Ansvarig utgivare:
NBR:s ordförande
Rasmus Précenth
Nyodlarvägen 63
743 82 Bälinge
073-5042957

Medl.avgift 325kr/år
Famil.medl. 60kr/år
Plusgiro 444 19 68-7
Annonspriser:
Helsida 200 kr
Halvsida 100 kr
Per rad 10 kr
Per bild 50 kr.

Omslagsbild:
"Titt ut..."
Foto: Hans Göthlin

Övriga foton:
Hans Göthlin
Hilde o.Per Ivar Sjurseth
Kristin av Malmborg
Jessica Eriksson

Tryckeri:
JustNu Trollhättan

Du vet väl att du också hittar
aktuell information på vår hemsida:

www.norskbuhund.com

Där finner du hanhundslistor, upp-
födarlister, valannonser, stadgar,
protokoll (kräver inloggning), bild-
gallerier, påannonsering av komman-
de aktiviteter etc.etc

SSUK

Som medlem i din rasklubb är du
också medlem i *Svenska Spets och
Urhundklubben* (SSUK) och
välkommen att ställa ut din hund på
SSUKs utställningar:

Mer information hittar du på:
www.ssuk.se

Ordföranden har ordet

År 2022 går mot sitt slut, 2023 väntar runt hörnet. Tyvärr ännu ett år med väldigt få registrerade buhundar. Hittills har 29 hundar registrerats, varav 6 import. För att sätta det i perspektiv registrerades i snitt 54 hundar per år 2003-2012, men bara 40 per år 2013-2022. Trenden är tydlig, det föds färre och färre buhundar i Sverige.

Nu behöver buhundarna er hjälp! Vi måste alla hjälpas åt för att rasen ska överleva. Det låter dramatiskt, men det är nära på att buhundarna inte längre har en hållbar population. Inavelsgraden går snart inte att kontrollera, det föds helt enkelt för få valpar.

För att bekämpa detta hoppas vi på att kunna bjuda in till någon form av träff nästa år, där vanliga buhundsägare kan lära sig om vad det innebär att ha en kull valpar. Det är inte så svårt, och vi hoppas kunna få er alla att förstå det!

En positiv överraskning är att SKK under en avelskonferens i november informerade om att det nu är enklare att korsa in genetiskt material från andra raser. Det verkar bli tydligare och tydligare att slutna stamböcker (alltså att det bara är buhundar som får buhundar) leder till inavel på sikt, och att detta måste motverkas. Vi ser fram emot att se varhän detta leder och håller oss försiktigt optimistiska under tiden.

Vi hoppas att vi när 2023 är slut kan se en ökning av antalet valpar igen.

Tills dess, en God Jul och ett Gott Nytt År!

Rasmus

Ordföranden tillsammans med sina närmaste medarbetare

Jazzy går kurs

När jag var 15 veckor hade husse och matte bokat in sig hos hundtränaren Johan Andersson på Fria hundar i Klockrike i Östergötland. Jag tyckte redan att jag var en fri hund och förstod inte varför jag skulle ta lektioner. Men det var nog inte jag som skulle lära mig något utan husse och matte. Vi bodde först en natt på STF Glasbruket i Borensberg. Jag skällde på fåren och åt fårbajs, det är det jag kommer ihåg från den vistelsen.

Sedan åkte vi till Johan i Klockrike. Han bor på en gård med djur. Början av den första lektionen var enkel, jag skulle följa med matte och husse när de gick på en grusväg. Ganska tråkigt om du frågar mig. Sedan hände det kul grejor. Det dök upp en fyrhjuling. Aha något som jag kan jaga! Efter det en fårhage. Jag testade att springa under staketet men så fri hund fick man inte vara. Längre fram var det en kohage. Inte ens den fick jag springa in i. Vad menade tvåbeningarna med fria hundar egentligen?

Det visade sig dag 2 när det var dags för en lektion i skogen. Då dök Johan upp med fem hundar. En jämthund, två bordercollies, en borderterrier och en papillon. Äntligen förstod jag var det innebar att vara fri hund. Man får springa lös och ha skoj med sina kompisar bara man går åt samma

håll som husse och matte.

I skogen tränade vi på "Häråt" – då ska jag gå åt samma håll som husse och matte – och "Kom" då ska jag komma ända fram till husse och matte. Jag vill inte skryta men jag tyckte det gick riktigt bra i skogen. Nu började matte och husse att tycka att de hade koll på mig. Haha tänkte jag. Nu finns det utrymme att busa. Jag hade tur att det gick höns precis utanför dörren där vi bodde. Innan husse hann fånga in mig jagade jag ut en höna på en åker. Den förde ett väldigt liv och skrek då tänkte jag att det är nog bäst att den får vara i fred, även om jag var sugen på att ta tag i några fjädrar. Husse kom och bar bort mig från hönan och det roliga var slut.

Jazzy

Nu har hösten kommit och jag har börjat på valpkurs i Solna utanför Stockholm. Jag blev jätteglad när jag fick träffa Johan Andersson igen. Tänkte att nu kanske det dyker upp en höna igen. Men icke. Inga höns men Johans alla hundar. På kursen både tränar vi och har ”släpp”, det vill säga vi får leka fritt med andra hundar och våra hussar och mattar står en bit ort och ropar på oss. Jag har ännu inte förstått varför de ska stå och ropa mitt

namn hela tiden. Jag leker ju. Kommer sedan. Min bästa lek-kompis är Jack Russel killen Morris. Jag springer först fort, fort, fort och sedan tvärstannar jag och så nosar vi på varandra. Sedan byter jag varv och springer igen. Jag är snabbast!

Tomtelundens Jazzy Igorson

***GOD JUL och
GOTT NYTT ÅR
tillönskas alla av
Norsk Buhund Ringen***

I väntan på Tomten...

Domarkonferens

I oktober hölls en tillställning som endast sker en gång vart tionde år, det var domarkonferens för norsk buhund! Dessa konferenser är till för att öka domarnas kunskap om rasen, diskutera aktuella problem inom rasen och se till att domarnas bedömningar inte skiljer sig för mycket från varandra.

För att domare ska ha någon nytta av en domarkonferens behövs det hundar att titta på. Och på så vis hamnade fyra buhundar på ett hotell i Upplands-Väsby i slutet av oktober. Denna kvartett var utvald för att visa på variation i rasen. Olika storlekar, åldrar och färger fanns representerade.

Det första hundarna fick göra i Upplands-Väsby var att träffa den domare som under flera år hade arbetat med förberedelserna inför konferensen, Boo Lundström. Han, tillsammans med

Gunnel och Jörel från Norsk Buhund Ringens avelskommitté, hade skapat det material och den presentation som domarna på konferensen skulle få ta del av.

Buhundarna var inte de enda som skulle visas upp denna dag, utan hela helgen hölls liknande konferenser av Svenska Spets- och Urhundsklubben och Specialklubben för Västgötaspets. Sammanlagt var 12 raser på plats, med allt från american akita till pomerian till basenji.

Efter att ha träffat Boo och fått mankhöjden kontrollerad började det närma sig tid för buhundarna att presenteras. De leddes genom hotellets korridorer till något som bäst beskrivs som greenroom. Hussar och mattar var lite små-nervösa, skulle hundarna stå fint och stilla? Skulle tusentals

domare inspektera, klämma och känna på hundarna? Hundarna, i sin tur, undrade vad de gjorde i det konstiga rummet och varför alla var nervösa.

Hursomhelst, de fick snart höra att det var många domare på plats, dock inte tusentals (eller ens hundra-tals). Men de var ändå många, och konferenslokalen ganska liten, så därför kunde det vara svårt för alla domare att se hundarna. För att lösa det problemet skulle hundarna få gå upp på en ramp en och en, och därmed få en chans att synas.

Nu var det dags! Hundar, hussar, mattar och en extra handler sprang iväg. Övriga besökare fick stanna i greenroom. Det dröjde inte länge innan de var tillbaka. Det hade gått bra! Rummet hade varit trångt och domarna många, men hundarna hade skött sig exemplariskt.

En stunds vila följde för hundarna, men inte för Boo! Han höll ett kortare föredrag om rasen norsk buhund innan det återigen blev hundarnas tur. Den här

gången skulle hundar och människor springa ute på gräset så att domarna kunde få se dem i rörelse (hundarna, inte människorna). Även detta gick strålande! Domarna var väldigt förtjusta i hundarna, hade många frågor och visade ett stort intresse i allmänhet.

Det hela avslutades med gemensam fika för alla människor. Hundarna fick mycket beröm och välförtjänt vila.

Nu är det bara tio år till nästa gång!

Rasmus

Målsättning med exteriördomarkonferenser

Källa: Regler och riktlinjer för exteriördomarkonferenser, SKK.

Att utveckla kvalitén på den exteriöra bedömningen genom att:

- Ge ökat raskunnande såsom rashistorik, rasdetaljer, anatomi för rasen samt vad RAS och SRD anger om rasen.
- Få kännedom om och diskutera aktuella problem inom rasen.
- Förbättra samstämmigheten i domarnas bedömning.
- Öka förståelsen och utöka samarbetet mellan specialklubbarna och domarkåren.

Buhundsalmannan för 2023 är här!

Full av våra buhundar såklart!
Beställ via kassor@norskbuhund.com, pris 125 kr + porto
Begränsad upplaga, först till kvarn!

Historien om Åsa Kämpe (till nu)

Att föda upp hundar är inte alltid en dans på rosor men det är alltid intressant. Avelsarbete föregås ju oftast av lång planering och drömmar om att få till den ultimata hunden.

I det här fallet hade vi länge planerat att Tara skulle få en kull till och att en av valparna (en tik) skulle stanna i vårt hem. En valp skulle till pappa Sote i Norge (en hane). Nu blev det inte så.

Parningsresan var dramatisk bara den, pandemin satte käppar i hjulen för att åka till Norge så träff stämdes i Åsarna för som norrman var man välkommen hem om man satt i karantän efter hemkomst. Det var kallt, det var så in i hundan kallt. Termometern verkade fastnat på -28 grader i januari 2021. Sedan vidtog enligt vanlig ordning väntan och åter

väntan. Vi brukar röntga våra tikar för att veta hur många valpar som väntas. Röntgen visade på två valpar. Och visst kom det två valpar i mars. Födseln gick helt enligt skolboken och det föddes två fina friska svarta tikar. Tara är en omsorgsfull mamma som matade och tvättade sina små. Allt verkade vara frid och fröjd förutom att pappa Sote skulle få vänta på en lilldräng ett tag till.

Valparna föddes på tisdagen och på lördagen verkade den ena valpen väldigt trött och släppte liksom taget när hon åt, hon sög inte längre som hon skulle. Stödmatade och tänkte att det här ser lite skumt ut men inte alarmerande. Lite stödmatning på söndagen också men helt ok ända tills det blev kväll. Då slutade den lilla att äta och när kvällen övergick till natt började den hon att skrika, något så isande och hemskt har nog aldrig hörts i hela Kindabygden. Veterinär tänker man genast, eller hur? Men nu finns det inga veterinärer inom rimliga avstånd som har öppet en söndag natt. Klockan 4 på

morgonen satt jag med denna lilla valp och bad: -Lev, du måste leva! Jag lovar att vi åker till veterinären så fort de öppnar! Hon levde fortfarande klockan sju och det var ilfart till veterinären tillsammans med mamma och syster förstås. -Hmm, sa den mycket rara veterinären. Liten, hon är för liten. Vi kan inte ta tempen på henne. Stetoskopet täckte hela valpen kändes det som. -Hmm, svårt att lyssna. För liten. -Ja, ni har tre val. 1) Vi avlivar henne direkt 2) Vi lägger in henne för intensivvård om vi har resurser till det eller 3) Ni tar hem och vårdar henne. Resurserna fanns inte på djursjukhuset.

Djurvårdare kom in för att tvätta av den lilla vid det ännu inte öppnade ögat där det blivit lite kladdigt. När de tvättade med koksaltlösning sprack det under ögat och som vi upplevde det forsade kopiösa mängder var ut ur såret under ögat, ja som en ärta ungefär. Nu har ju en så liten valp inte öppnat ögonen men just där under ögat var såret. Hon hade ju alltså en böld inne i bihålorna som växt till sig så hon kunde ju inte äta. Det stygga

tryckte i hela det lilla huvudet. Hon var så svag. Vi ordinerades penicillin och glukos inför matning. 0,06 ml antibiotika och en sockerdroppe för att orka äta. Det var så minimalt och hon matades med pyttesmå sprutor. Dagarna sniglade fram, matning varje timme och en kuvös av dryckesflaskor fyllda med varmvatten med yllesockor omkring konstruerades, hon hade väldigt svårt att hålla värmen i början. Innanför mattes BH fungerade övrig tid. Matte matade, mamma Tara tvättade och fixade. Det var teamwork in i detalj. När äntligen vågen visade 5 gram plus gång på gång efter någon vecka började man kunna tro på det lite. Så kom bakslag – 20 gram och hon satte i halsen när hon fick mat. Lev lilla hund! Så gick dagarna och blev till veckor och det var dags att öppna ögonen. Det vänstra var förstört för all framtid av infektionen men det högra verkade helt ok. Syrran var vid det här laget tre gånger så stor och låg konstant tre dagar före i allt. Men den sega lilla hunden som dag för dag bevisat att hon ville leva sa liksom: -Vänta ni, en vacker dag ska jag bli som dom andra. Dags att få sina namn offentliggjorda och i stamtavlan står det nu Traska Lovisa och Åsa Kämpe. Som ni förstår så kunde man ju inte sälja en valp som man räddat livet på flera gånger om dagen och varmt innanför BH:n. nu är Åsa en ung vuxen hund och

ska vi fortsätta hålla koll på. Utan hjälp av familj och vänner hade vi aldrig varit där vi är med denna hund, om hon ens funnits. Och namnet då? Jo, ni läste var hon är tillverkad eller hur? Nordisk gudinna därtill och efternamnet är väl givet. Åsa Kämpe!

kommer göra debut som rasrepresentant på Stockholms hundmässan ihop med mamma Tara och divan Trissa. Så ett och ett halvt år gammal så kan vi sammanfatta vad fröken Kämpe hunnit så här långt. Utställd, gjort BPH, godkänt anlagstest viltspår, höftledsröntgad och ögonlyst på det friska ögat. Ögat har en viss förändring som troligen också den kommer av den grymma infektionen som spädd valp. Det

Hälsningar Marie med hela flocken inklusive hjärtebarnet Åsa

Mitt Medlemskap

Hur hänger Norsk Buhund Ringen och Svenska Kennelklubben ihop, egentligen?

Norsk Buhund Ringen (NBR) är en rasklubb som är en del av Svenska Spets- och Urhundsklubben(SSUK). SSUK är en så kallad specialklubb under Svenska Kennelklubben (SKK) och ansvarar för flera raser. Andra rasklubbar under SSUK, vid sidan av NBR, är till exempel Svenska Basenjisällskapet(basenji) och Shiba-No-Kai (shiba).

Okej, så om jag är medlem i NBR, är jag också medlem i SKK då?

Nej. Genom ditt medlemskap i NBR så blir du även medlem i SSUK. Dock inte i SKK. Det går inte att bli medlem i SKK direkt. Om man vill ta del av SKK:s rabatter, tidningen Hundsport, m.m. behöver man bli medlem i en länsklubb (t.ex. Hallands kennelklubb). Medlemskap i en länsklubb ger också rätt till att delta på alla utställningar som arrangeras av länsklubbar.

Men varför kommer inbetalningskortet från SKK?

NBR betalar sedan ett drygt år tillbaka för att SKK ska sköta medlemshanteringen åt oss. Det innebär att inbetalningskortet kommer från SKK och du kan hantera ditt medlemskap via mittskk.se precis som med andra medlemskap inom SKK-organisationen.

Vad kan jag göra med mitt medlemskap i NBR?

Som medlem i NBR får du delta i aktiviteter som klubben anordnar så som träffar, träningsdagar, poängjakten och vår egen utställning under rasspecialen. Självklart får du också tidningen Buhundbladet som du håller i din hand fyra gånger om året. Du får delta och rösta på årsmötet som hålls runt april varje år.

Genom medlemskapet i SSUK får även delta på de utställningar som SSUK anordnar, vilket brukar vara 4 stycken om året runt om i landet eller om de har andra arrangemang för sina rasklubbars medlemmar och Stockholms hundmässa som är i december varje år. Du kan även tävla inom grenar som klassas som allmän hundsport och kräver medlemskap i en SSK-ansluten klubb (ex agility, rallylydnad, nosework) genom SSUK, man får välja SSUK som klubb om inte NBR finns som valbart alternativ.

Heisann buhundvenner.

I mai i år, kom det tilbud om agilitykurs hos vår lokale hundeklubb i midten av juni. Det har vi hatt lyst til å prøve lenge, så da var det bare å melde seg på. At matmor fylte 60 år samme helg var en liten utfordring, men med kake til alle kursdeltagerne, og veldig nedtonet (nesten koronafeiring) feiring på hjemmebane, så gikk det helt greit. Bukullarnas sa Sote liker en god

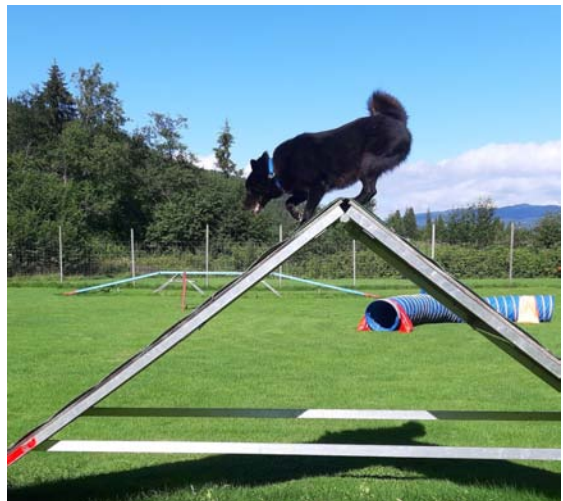

utfordring, vi var ikke særlig nervøse for hans del. Særlig ikke for tunnelen. Det har vi jo hjemme... Det var bare det at Sote hadde ikke tenkt å gå tunnelen på klubbens bane. Ikke var han særskilt begeistret for instruktøren heller. Men vippa, A'en, stigen og hindrene gikk greit.

Da helga var over ble det arrangert fellestreninger. På kvelden/ ettermiddagen. Det kom relativt mange, med helt forskjellige forventninger og forutsetninger. Mye venting.

Så i samarbeid med Ingebjørg og Mio(whippet) trener vi på dagtid. Har stort sett området for oss selv, men enkelte ganger har det kommet noen for å trene med oss, andre ganger har det kommet noen for å trene på noe annet.

3 oktober, tre og en halv måned etter kurset, bestemte Sote seg for å løpe tunnelen på banen.

Flere ganger. Jeg har løpt rundt den, forbi den, på tvers av den en gang i uka, i 3,5 mnd, og Sote har ignorert den(litt jeg og). Nå, plutselig, løp han gjennom.

Etter at vi begynte med egentrening, har også Telebamsen Daks vært med på treningene. Han er så ung at vi har hindrene lave. Også han elsker treningene. Utfordringen med ham, er at han setter seg på toppen av A'en for å studere området rundt. Og han kan sitte ei stund....

Agility-trening med ambisjon om å ha det moro med hunden, er moro.

Med vennlig hilsen Hilde og Per Ivar

**Välkomna till Norsk Buhund Ringens
Officiella utställning Ånnaboda, Garphyttan
Lördagen 12 augusti kl 10.00
Domare: Nina Karlsdotter**

Klasser och anmälningsavgifter:

Valpar 4-6, 6-9 mån. 175 SEK

Juniorer 9-18 mån. 350 SEK

Unghundsklass 15-24 mån. 350 SEK

Öppen klass 15 mån. och uppåt 350 SEK

Championklass 350 SEK

Veteranklass 8 år och uppåt 175 SEK

Alla deltagare får en minnesgåva!

Halv avgift fr.o.m. tredje anmälda hund med samma ägare (gäller ej valp och veteran)

För att delta måste du vara medlem i NBR.

(gäller ej valpar 4-9 månader eller utländska deltagare, som dock måste vara medlemmar i egna landets buhundklubb)

Anmälan sker till DogFix Utställningsservice senast 10 juli

Länk till anmälan kommer på hemsidan.

OBS sista anmälningsdag är också sista inbetalningsdag!

Vi fortsätter med den s.k. Specialklassen för alla som inte vill eller kan delta på den officiella utställningen. Man får en skriftlig kritik på sin hund. Kostnad 150 SEK, anmälan på plats.

Anmälningsavgiften insättes på NBR:s plusgiro 444 19 68-7.

Utländska deltagare betalar till

SWIFT: NDEASESS IBAN: SE96 9500 0099 6034 4441 9687. Bank Nordea.

Huvudsponsor: Essential Foods Sverige

Utställningen är på fotbollsplanen mitt emot campingen. Vill du boka husvagns- eller husbilsplats, kontakta campingen via hemsidan www.firstcamp.se och välj Ånnaboda. OBS! tala om att du ska vara med på utställningen.

För att boka en stuga, kontakta Ritva Lindström utstallning@norskbuhund.com eller telefon 0709-627837. Sista datum för att boka stuga är 1 juni.

Vi har bokat ett antal stugor (21st) i prisklass 850 resp. 1800/natt. I alla stugor är husdjur välkomna till en kostnad av 195 kr per stuga och vistelse.

Garphyttstugan 2 bäddar 850 kr/natt (7 st)

Stugan har ett sovrum med två bäddar. Stugan är utrustad med trinettkök med två spisplattor, diskbänk, micro, kylskåp med frysack, kaffekokare, husgeråd och porslin för fyra personer, tv, dusch och wc.

Lekebergsstuga 3+2 bäddar 1300 kr/natt (3 st)

3-bäddstuga för upp till 5 personer med bastu. Här finns spis, ugn, diskbänk, micro, kylskåp/frys, kaffekokare, husgeråd och porslin för 5 personer, TV, dusch, wc och bastu.

Falkastugan 4+2 bäddar 1500 kr/natt (4 st)

Stugan har ett sovrum med två bäddar, två enkelrum samt extrabäddar i bäddsoffa. Stugan är utrustad med spis, ugn, diskbänk, micro, kylskåp/frys, kaffekokare, husgeråd och porslin för sex personer, tv, dusch och wc.

Blackstastugan 6+2 bäddar 1800 kr/natt (7 st)

Våra 6-bäddstugor är 45 m2 stora, alla med dusch/WC i stugan. Stugan har en köksdel med kyl, frys, spis, ugn, micro och kaffebruggare. Porslin och husgeråd för 6 personer. Bäddarna är fördelade på ett rum med en våningssäng och ett rum med två våningssängar, sen finns även en bäddsoffa med 2 ytterligare potentiella bäddar.

Lekebergsstuga

Falkastuga

Blackstastuga

Buhundsträffen i Ålbrunna den 2 oktober

Natten innan träffen gick åsken och när vi skulle åka öste regnet ner. På med regnjackor och stövlar, för buhundsträff vill man ju inte missa. Blir vi blöta och leriga så får vi bli det. Och så bar det av. Rätt ut i regnet for vi mot Ålbrunna gård i Upplands Bro kommun. Ut på en halvö i Mälaren bland åkrar, ängar och gårdar. Vi åkte fel. Och kom rätt igen. Det stod en buhundssiluett vid en grind och vi hörde glada skall. Och då... Slutade det regna.

Över 20 buhundar, buhussar och bumattar var anmälda till höstaktiviteterna på Ålbrunna, den vackra gården där Karina och Thomas Tomtlund bor tillsammans med sina hundar, katter, får och bin.

Dagen till ära var Stora Tältet uppsatt i äppelträdgården, en kvadrat för ringträning utlagd och en hel rad med agilityhinder väntade för den som var anmäld till det. Övriga aktiviteter som vi skulle få prova på var Nose-

work och viltspår.

Vi fick dela upp oss i grupper utifrån vilken aktivitet vi hade valt och för vår del - Maria, Micke och Bamse- blev det till att börja med ringträning. Vi hade för allra första gången varit på buhundsutställningen i Jönköping och Bamsen (och matten) hade skött sig sådär. Under Karinas ledning lufsade vi runt i ringen och fick en del tips att lägga på minnet till nästa gång.

En kort promenad från äppelträdgården låg färhagen, dit ett litet lämmeltåg av hussar, mattar och hundar hela tiden tassade för att få rusa runt och rasa av sig lite av allt det spring i benen buhundar har. De glada skallen ekade lång väg. Några skall blev till och med lite för glada.

Medan ”ranta runt i ringen” och ”rusa runt i hagen” pågick för fullt, ägnade sig två andra grupper åt Nosework under Rolfs och Sixtens ledning borta vid magasinet och viltspår borti skogen tillsammans med Jessica och en rådjursklöv.

Vid 12.00 bröts aktiviteterna för intagande av medhavd matsäck och vi fick komma upp på det iordninggjorda loftet ovanpå gårdens magasin. Väl däruppe utbröt glad samvaro och ivrigt mumsande i den genuina miljön. Ingen brydde sig om blöta pälsar eller fuktiga sockor.

Efter lunchen bytte grupperna plats så man fick möjlighet att

testa de andra aktiviteterna. För vår del bar det av ut i skogen för att för första gången i Bamsens liv träna viltspår. Bamsen har alltid varit en noshund, så Nosework har varit en given sysselsättning och han har blivit riktigt duktig på att nosa rätt på eukalyptus var jag än lyckats gömma dem.

Gruppen blev stående under de droppande granarna medan Jessica tog med oss en och en för att leta efter den lockande klöven. Och vilken trevlig samvaro det blev. Mjuk mossa, duggregn och buhundsprat och när det väl blev vår tur och spårlinan kom på, for Bamsen iväg som han aldrig gjort annat än jagat rådjursklöv. Hittade den gjorde han

också med bravur. Detta ska vi göra om när tid och tillfälle gives.

På väg tillbaka till äppelträdgården öppnade sig himlen igen, men det glada gänget klämde ihop sig i Stora Tältet och ännu mer buhundsprat tog vid, bland annat berättade Sabine om hur hon och hennes Atle med framgång ägnar sig åt vallning. Spännande! Buhunden är ju en gårdshund som förutom jakt och vakt även använts som vallare. Vilken mångsidig och underbar ras våra buhundar är.

Det verkade faktiskt nästan som om vi buhundsmänniskor inte riktigt (och inte hundarna heller) ville skiljas åt när programpunkter och aktiviteter var avklarade. Men det är så med denna lilla rasklubb och denna

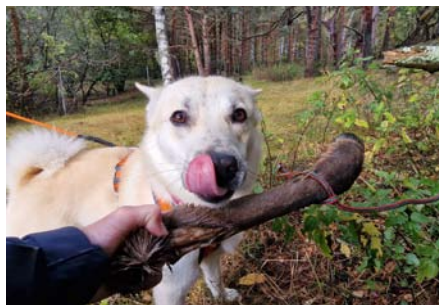
lilla ras att den drar åt sig folk av allra bästa slag.

Sammanhållningen är god, uppfinningsrikedomen stor och eldsjälarna många. Trevliga hundar - trevligt folk.

Så tack Rolf, Karina, Rasmus och Jessica för en fin dag i buhundens tecken. Men främst av allt, och det som de flesta tycktes glädjas åt mest, var att få ses, prata och leka. Oavsett man var folk eller hund. Alltid lika roligt att träffas.

Text: Maria Djurskog

Foto: Jessica Eriksson

Styrelse för Norsk Buhund Ringen

Ordförande:

Rasmus Précenth
Nyodlarvägen 63
743 82 Bälinge
073-504 29 57
ordforanden@norskbuhund.com
rasmus@norskbuhund.com

Vice ordförande:

Marie Regnéer
Dockekulla Gård
597 91 Åtvidaberg
073-049 42 78
viceordf@norskbuhund.com
marie@norskbuhund.com

Kassör:

Ritva Lindström
Halmstadby 3550
268 78 Kågeröd
070-962 78 37
kassor@norskbuhund.com
ritva@norskbuhund.com

Sekreterare:

Lotta Nilsson
Kannkatan 14
587 39 Linköping
073-998 98 59
sekreterare@norskbuhund.com
lotta@norskbuhund.com

Ledamöter:

Rolf Lind
Gustav III boulevard 93
169 74 Solna
070-526 11 60
rolf@norskbuhund.com

Karina Tomtlund
Ålbrunnsvägen 1
197 91 Bro
073-999 05 79
karina@norskbuhund.com

Helena Carlsson
Östra Timmerövägen 3
595 72 Boxholm
073-583 23 55
helena@norskbuhund.com

Suppleanter:

Hans Göthlin
(Redaktör Buhundbladet)
Skogstorpsvägen 2
153 60 Mölnbo
070-510 43 88
hans@norskbuhund.com

Eva Bryntse
Östra Åsgatan 4
821 61 Arbrå
070-537 85 15
eva@norskbuhund.com

Rasinformator:

Madelene Nilsson
Sivs gata 5C
590 49 Vikingstad
073-588 80 48
valp@norskbuhund.com

Du vet väl att protokollen finns på hemsidan för medlemmar att läsa?
Maila *webmaster@norskbuhund.com* för inloggningsuppgifter

"Grrrr! Jag ska ha den här klöven eftersom jag själv spårat upp den."